

Som det bliver udtrykt af generalsekretæren for den danske afdeling af Amnesty International, er der tværtimod sket det, at »undertrykkelsen er taget til fuldstændig uafhængig af dialogen, og i dag må det være meget svært at argumentere for den såkaldte kritiske dialog med Kina« (Berlingske Tidende den 22. januar 1999).

Som en illustration af dette henviser spørgeren til en faktaboks i Berlingske Tidende den 22. januar 1999, hvor der henvises til, at Kina i oktober sidste år underskrev FN-aftalen om borgerlige og politiske rettigheder, og hvor Kina så få uger efter udsendte regler, der reelt ophæver foreningsfriheden i Kina.

Man må derfor sætte spørgsmålstegn ved den måde, som den »kritiske dialog« forvaltes på af Danmark og EU, når der er så stor forskel på de officielle udtalelser/møder og virkeligheden. Kinaeksperten Søren Clausen siger til Berlingske Tidende den 20. januar 1999 om den kritiske dialog, at »Den er mest af alt blå i øjnene. Jeg har indtryk af, at kineserne slipper gevaldig nemt om ved dialogerne. Meget tyder på, at Kina helt professionelt har udviklet et show til disse dialoger. Det er mere eller mindre de samme kinesiske eksperter, der iler rundt i verden for at engagere sig i uhyre åbenhjertige og venskabelige dialoger. Men repræsenterer disse akademikere styret i Kina? Det mener jeg ikke, og derfor er den kritiske dialog med Kina blot lunser til offentligheden«.

Svar (9/2 99)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Der henvises til besvarelse af spørgsmål nr. S 971 af 22. januar 1999.

Regeringen gør, hvad den kan for at sikre, at den kinesiske regering ikke er i tvivl om, hvorledes vi og vore EU partnere ser på overtrædelser af fundamentale rettigheder, såvel i vore bilaterale kontakter som sammen med vore EU partnere og i relevante internationale fora.

Regeringen finder fortsat, at vi igennem en kritisk dialog med Kina - både bilateralt og sammen med vore partnere i EU - har størst chance for at bidrage til konkrete forbedringer på menneskerettighedsområdet i Kina. Vi følger udviklingen på menneskerettighedsområdet i Kina meget nøje og vil, sammen med vore partnere i EU i lyset heraf tage stilling til, hvorledes vi bedst kan opretholde presset på Kina med

henblik på at sikre, at der sker konkrete forbedringer på menneskerettighedsområdet.

Spm. nr. S 1054

Til udenrigsministeren (1/2 99) af:
Keld Albrechtsen (EL):

»Kan udenrigsministeren bekræfte, at det er Belgien, der har ansvaret for ministres og embedsmænds sikkerhed i forbindelse med deltagelse i møder hos EU i Bruxelles, og at der derfor savnes et retsgrundlag for Kommissionens og Ministerrådets sikkerhedstjenester?«

Begrundelse

En artikel i Det ny Notat den 29. januar 1999 beskriver en række kritisable forhold i Kommissionens sikkerhedstjenester.

Disse oplysninger bekræfter, at der bør ske en kulegravning af Kommissionens sikkerhedstjenester, der tidligere har været i søgelyset. Allerførst bør det afklares, om der overhovedet eksisterer et traktatligt retsgrundlag for eksistensen af sikkerhedstjenester i EU. Ansvar for opretholdelsen af loven i Belgien ligger alene hos de belgiske myndigheder, og EU kan f.eks. ikke overtage ansvaret for besøgende ministres sikkerhed.

Unionstraktaten giver ingen hjemmel til, at EU overtager politiopgaver i et medlemsland, heller ikke selv om det pågældende medlemsland vælger at se bort fra problemet.

Svar (10/2 99)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Af artikel 1 i Protokol vedrørende de Europæiske Fællesskaber Privilegier og Immuniteter, som er knyttet til Traktaten om Den Europæiske Union, fremgår, at Fællesskabets lokaler og bygninger er ukrænkelige, og at de er fritaget for ransagning, rekvisition, beslaglæggelse og ekspropriation. Det fremgår videre, at Fællesskabernes ejendom og aktiver ikke uden bemyndigelse fra Domstolen kan gøres til genstand for tvangsforanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller judiciel art.